

Osäker framtid för tyska gröna:

Nyckeln ligger i Öst

Euforin efter framgångarna i Europavalet för de Gröna förbyttes i besviknen förundran vid söndagens lantagsval i Sachsen-Anhalt, i före detta DDR. De Gröna-Bundnis 90 förlorade 0,2 procent från 5,3 procent till 5,1 procent, vilket dock inte innebär någon mandatförlust. I värsta fall kan nu en ny strid slita sönder det nyss så enade Gröna partiet, denna gång mellan Bundnis 90 och de västtyska Gröna.

När de Gröna åkte ut ur Bundestag 1990, klarade sig en del av partiet trots allt kvar i Bonn tack vare valförbundet med de medborgarrättsorganisationer som stod för motståndet mot DDR:s kommunistiska SED-regim. Redan 1990 var det ett väldigt bråk, där "besserwiss" alltså de översittaraktiga "besserwisser-typerna" från väst skulle samarbeta med de övertygade basdemokraterna från öst, som till exempel inte alls ville att de prominenta medlemmarna från väst skulle få någon särbehandling. Valresultatet var för de västtyska Gröna en skarp tillrättavisning och lämnade efter sig stark spänning i valförbundet.

Foto: LARS-PETER OLSSON

Nyckeln till den Tysklands politiska framtid ligger i de nya förbundsländerna, de som tidigare låg på andra sidan muren. Där tycks de Grönas tillväxt inte lika självklar.

ett stort handikapp. Varken de eller de Gröna har någon färdig partiorganisation. Det saknas inte bara pengar, utan kontor, samlingsställen, en partivardaglig struktur för att kunna bedriva ett långsiktigt arbete. Bundnis 90 har ju inte tagit över gamla rikedomar från något av de partier som funnits i DDR, till skillnad, från alla de andra partierna. Inte minst till skillnad från FDP som är över 100.000 medlemmar och har varit i regeringsställning sedan 1990.

de tyska myndigheterna vet var partiförmögenheten finns, så kan PDS i alla fall spåra en eller annan mark till sina snygga valaffischer och till sina många valevenemang.

Till en del kan de Grönas organisatoriska svårigheter förklara det bristande stödet för dem i Sachsen-Anhalt. I en jämförelse med PDS har de inte en så professionell organisation, inte sådana resurser och har inte heller lyckats locka till sig

gimen.

Paradoxen blir då, att många av de människor som varit med i Neues Forum (den demokratiska oppositionen i före detta DDR) och kämpat mot SED, nu röstar på SED-arvtagarna PDS, i stället för Bundnis 90, eftersom de menar att bara PDS är starkt nog att ta tillvara på före detta östtysklands intressen, gentemot politiker-proffsen i Bonn.

in i stora koalitioner, där oppositionen lämnas till enbart PDS och de Gröna. Detta blir speciellt svårt, då PDS ansträngt sig mycket i sin reformiver att framstå som ett miljömedvetet alternativ, förutom att man påstår sig vara ett nytt demokratiskt reformerat socialistiskt alternativ.

(Unionspolitiker, alltså de från CDU och systerpartiet CSU, driver en kampanj för att socialdemokraterna ska fortsätta att negligera PDS som möjlig förhandlingspartner. Det är rätt självklart, eftersom SPD och PDS i så gott som samtliga länder tillsammans vore ett otroligt stabilt maktblock som kunde stänga ute Unionen för årtal framåt från de nya länderna och därmed förändra hela det tyska politiska landskapet.)

De allra senaste nyheterna från koalitionsförhandlingarna i Sachsen-Anhalt tyder dock på att SPD överväger att bilda en minoritetsregering med de Gröna. De måste då reagera med indirekt stöd av det framgångsrika PDS som fick 20 procent. PDS kan fälla dem, men bara om de går ihop med CDU som förlorade över 3 procent och föll till 34,4. Trots det ligger de 0,4 procent före SPD som fick 34 procent.

För de Gröna i Sachsen-Anhalt vore detta en chans att visa sig och med ett gott arbete kanske mobilisera några av de 46 procent av invånarna som inte deltog i söndagens val.

Valdeltagandet anses som extremt

13/14

12/14